

Parish Information Bulletin

ΤΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΤΗΣ ΕΥΔΟΜΑΔΑΣ 5 - 11 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 2025

ΚΥΡΙΑΚΗ 5 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ	Β' ΛΟΥΚΑ, Λουκ. 6: 31-36 7.30 πμ— Όρθρος και Θ. Λειτουργία
ΦΕΡΕΤΕ ΤΑ ΠΑΙΔΙΑ ΣΑΣ ΣΤΟ ΚΑΤΗΧΗΤΙΚΟ ΣΧΟΛΕΙΟ ΜΑΣ ΣΤΙΣ ΑΙΘΟΥΣΕΣ ΠΙΣΩ ΑΠΟ ΤΗΝ ΕΚΚΛΗΣΙΑ. (ΜΕ ΤΑΞΕΙΣ ΓΙΑ ΠΑΙΔΙΑ ΑΠΟ 5—20 ΧΡΟΝΩΝ ΗΛΙΚΙΑΣ) Στις 10.30πμ διεξάγεται το μάθημα των Κατηχητικών για τα παιδιά μας. Νά φέρετε τὰ Παιδιά σας στο κατηχητικό σχολείο για νά μάθουν για τό Χριστό καί τήν πίστι μας.	
ΔΕΥΤΕΡΑ 6 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ	9.00 πμ— Ιερό Μυστήριο του Ευχελαίου 10.00 πμ— Σύναξη των ηλικιωμένων στο Hall
ΤΕΤΑΡΤΗ 8 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ	5.00 μμ— Παράκληση εις την Υπεραγία Θεοτόκο
ΠΕΜΠΤΗ 9 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ	★ ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΣΙΣ ΤΗΣ ΝΕΟΛΑΙΑΣ ΑΠΟ 13-19 ΕΤΩΝ 8.00—9.00μμ στο Hall τις Έκκλησίας.
ΚΥΡΙΑΚΗ 12 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ	Έυαγγελικά Άναγνώσματα— Έπιστολή — Τιτ. 3: 8-15 Έυαγγέλιο— Λουκ. 8: 5-15

Telephone Contact Numbers

St Vasilios Church
9387 7693

π. Άθανάσιος
9383 4151

π. Έφραίμ
0490 378 215

Website:
stvasiliosbrunswick.com

Ό π. Άθανάσιος και
ό π. Έφραίμ είναι
στην Έκκλησία
Δευτέρα—Παρασκευή
άπο 4.00μμ—6.00μμ

“Ό,τι αποστρέφesai, μήν το κάνεις στον άλλο.
Αποστρέφesai το να πει κάποιος λόγια εναντίον σου;
Μήν κακολογήσεις κι εσύ κάποιον.
Αποστρέφesai το να σε εξευτελίσει κάποιος ή να σε εξυβρίσει
ή να αρπάξει κάτι από τα υπάρχοντά σου ή ό,τι άλλο παρόμοιο μπορεί να συμβεί;
Και εσύ ούτε ένα απ’αυτά μήν κάνεις σε άλλον.
Όποιος μπορεί να κρατήσει αυτόν τον λόγο, του αρκεί για να σωθεί”.

- Αποφθέγματα Αγίων Πατέρων

Άγιος Θωμάς ο Απόστολος – 6 Οκτωβρίου Κοντάκιον

Τῇ φιλοπράγματι δεξιᾷ, τὴν ζωοπάροχόν σου πλευράν, ὁ Θωμᾶς ἐξηρεύνησε Χριστὲ ὁ Θεός· συγκεκλεισμένων γὰρ
τῶν θυρῶν ὡς εἰσῆλθες, σὺν τοῖς λοιποῖς Ἀποστόλοις ἐβόα σοι· Κύριος ὑπάρχεις καὶ Θεός μου.

Οσία Πελαγία – 8 Οκτωβρίου Κάθισμα

Μετανοίας τῇ δρόσῳ τὴν τῶν παθῶν, ἀποσβέσασα φλόγα τὴν σεαυτῆς, ζωὴν ἀνατέθεικας, τῷ Θεῷ καὶ Σωτῆρί σου,
διὰ τοῦτο κόσμον, φυγοῦσα ἐμόνασας, ἐν ἐρήμῳ βίον, Ἀγγέλων ζηλώσασα· ὅθεν σοῦ τὸ τέλος, μετὰ δόξης μεγάλης,
θεόθεν τιμώμενον, ἐπεγνώσθη τοῖς πέρασι, Πελαγία πανένδοξε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν
δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἁγίαν μνήμην σου

Άγιος Ιάκωβος του Αλφαίου, ο Απόστολος – 9 Οκτωβρίου Άπολυτίκιον

Τὴν χάριν τοῦ Πνεύματος, γλωσσοπυρσεύτω πνοή, ὡς θεῖος ἀπόστολος, ὑποδεχθεῖς τὴ ψυχὴ, Ἰάκωβε ἔνδοξε,
ἐλαμψας ἐν τῷ κόσμῳ, ὡς ἀστήρ ἑωσφόρος, ἔλυσας τῶν εἰδώλων, τὴν πολύθεον νύκτα. Καὶ νῦν ἀπαύστως δυσώπει,
ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

ΚΥΡΙΑΚΗ Β' ΛΟΥΚΑ, Λουκ. 6: 31-36

Ο Θεός, όπως αναφέρεται ήδη στο πρώτο βιβλίο της Παλαιάς Διαθήκης, τη Γένεση, δεν θεώρησε καλό να ζει ο πρωτόπλαστος Αδάμ μόνος του και για τον λόγο αυτό έπλασε την Εύα για σύντροφό του. Στη θεϊκή αυτή ενέργεια βρίσκεται η μεγάλη αλήθεια ότι ο άνθρωπος πλάστηκε από την αρχή να είναι ον κοινωνικό και να έχει έμφυτη την ανάγκη δημιουργίας κοινωνικών σχέσεων. Άλλωστε, δεν πρέπει να λησμονούμε πως ο άνθρωπος δημιουργήθηκε κατ' εικόνα και καθ' ομοίωση του Θεού, που όπως όλοι γνωρίζουμε, είναι τριαδικός, δηλαδή κοινωνία αγαπωμένων προσώπων.

Όταν οι άνθρωποι θυμούνται την καταγωγή τους και βιώνουν στην πράξη την αλήθεια της Αγίας Τριάδας, έχουν δηλαδή ως πρότυπο στις μεταξύ τους σχέσεις τον δεσμό της αγάπης, που υπάρχει ανάμεσα στον Πατέρα, τον Υιό και το Άγιο Πνεύμα, τότε η συμβίωση μεταξύ τους είναι αρμονική και αποτελούν πραγματική κοινότητα ή κοινωνία. Όπως, ακριβώς, συνέβαινε στην πρώτη εκκλησιαστική κοινότητα των Ιεροσολύμων, όπου οι πιστοί συνέρχονταν, συμπροσεύχονταν, μετείχαν των αχράντων μυστηρίων και κάθονταν στο τραπέζι ομοθυμαδόν, δηλαδή με μια ψυχή και μια καρδιά, σαν ένας άνθρωπος.

Η παραδεισένια ζωή, που μόλις περιγράψαμε, διακόπηκε εξαιτίας της ανυπακοής και απομάκρυνσης των πρωτοπλάστων. Το κακό, που εισήλθε από τότε στην ανθρωπότητα, είναι πια ευδιάκριτο, τόσο στις ανθρώπινες συμπεριφορές, όσο και στις κοινωνικές σχέσεις. Μέτοχοι και συνεχιστές της προπατορικής αμαρτίας κι' εμείς οι άνθρωποι του σήμερα, έχουμε φθάσει στο σημείο να μεταβάλουμε τον φυσικό τρόπο ζωής, που μας έδειξε ο Θεός, σε μια ζούγκλα. Σε μια κατάσταση δηλαδή, όπου ο ένας, αντί να αγαπά τον άλλο, τον κατατρώγει μιμούμενος τα άγρια θηρία, που δεν κινούνται με βάση τη λογική, αλλά κατευθύνονται από τα διάφορα ένστικτα.

Ο άνθρωπος ανά τους αιώνες, και ιδίως ο άνθρωπος του σήμερα, πασχίζει να πετύχει κάτι το ακατόρθωτο. Προσπαθεί να δημιουργήσει μια κοινωνία, η οποία να λειτουργεί με ανθρώπινους όρους και να είναι τόσο ευτυχισμένη, όσο ήταν οι πρώτοι άνθρωποι κοντά στον Θεό. Στο αποκορύφωμα του εγωισμού μας, δηλαδή, αναγνωρίζουμε την αιτία της δυστυχίας μας, αλλά από έλλειψη ταπείνωσης και μετάνοιας, προσπαθούμε να βρούμε σωτηρία, χωρίς τη βοήθεια Αυτού, που είναι ο Σωτήρας. Οι νομοθέτες, που πέρασαν μέχρι σήμερα από τον πλανήτη μας και οι νόμοι, που έχουν αυτοί δημιουργήσει, είναι αμέτρητοι. Αμέτρητοι και οι οργανισμοί και τα ψηφίσματα, που αναφέρονται στα ανθρώπινα δικαιώματα και στην ανάγκη προστασίας τους. Ωστόσο, τα αποτελέσματα είναι απογοητευτικά. Αντί του δικαίου κυριαρχεί η αδικία και αντί της ισονομίας βασιλεύει η εκμετάλλευση. Αλλού διεκδικούν το δικαίωμα στην ανηθικότητα κι' αλλού στερούνται και αυτού του δικαιώματος στη ζωή. Αλλού υποσιτίζονται τα παιδιά κι' αλλού υπερσιτίζονται τα ζώα. Παντού μιλούν για δικαιοσύνη, αλλ' αυτή δεν υπάρχει πουθενά.

Η λύση στα προβλήματα, που ταλανίζουν την κοινωνία μας, ασφαλώς, υπάρχει. Χρειάζεται, ωστόσο, ταπείνωση και αποφασιστικότητα για την αποδοχή της. Αντί να καταπονούμαστε με την ερμηνεία και εφαρμογή πολύπλοκων νόμων, ψηφισμάτων και άλλων νομικών κατασκευασμάτων, θα' πρεπε να αντιληφθούμε πως η ζωή μας θα ξαναγινόταν παράδεισος, αν εφαρμόζαμε κάποια απλά πράγματα, που μας δίδαξε ο Ιησούς, όπως αυτό, που ακούσαμε στο σημερινό ευαγγελικό ανάγνωσμα: «Καθώς θέλετε ίνα ποιώσιν υμίν οι άνθρωποι και υμείς ποιείτε αυτοίς ομοίως».

Σ' αυτήν την καταπληκτική φράση, που είναι γνωστή και ως ο χρυσός κανόνας της Καινής Διαθήκης, περιέχεται η τακτική, που πρέπει να ακολουθηθεί για να ξαναβρεί ο κόσμος τον προορισμό του και να αποκτήσει ξανά η ζωή μας αληθινό νόημα. Σ' εμάς εναπόκειται να κατανοήσουμε τη σημασία της και να την εφαρμόσουμε στην πράξη.

Όταν κανείς οφείλει να κάνει στους άλλους όσα θα επιθυμούσε για τον εαυτό του, φυσικό είναι να ταπεινώνεται, να γίνεται ολιγαρκής και να περιορίζει τις απαιτήσεις του. Γνωρίζοντας τις δικές του δυνατότητες, γίνεται συγκαταβατικός στις αδυναμίες των άλλων και είναι έτοιμος να συγχωρέσει, όπως θα ήθελε να τον συγχωρούν. Παράλληλα οδηγείται στο σημείο να μπαίνει στη θέση του άλλου, να θεωρεί τα προβλήματα του πλησίον δικά του, μαθαίνει πραγματικά να συμπονεί, να συλλυπάται και να συνεργάζεται.

Δεν χρειάζεται μεγάλη σοφία για να καταλάβουμε πως και στην περίπτωση ακόμη, που η συγκεκριμένη εντολή του Χριστού εφαρμοζόταν, όχι κατ' ανάγκη ως θρησκευτική επιταγή ή ηθική απαίτηση, αλλά ως απλή κοινωνική πρακτική, ο κόσμος μας θα ήταν πολύ διαφορετικός και ασύγκριτα καλύτερος. Γιατί, πραγματικά, μόνο ωφέλεια θα είχε κανείς, ακόμη κι' αν ήταν άθεος, αιρετικός ή θρησκευτικά αδιάφορος, αν όλοι του συμπεριφέρονταν όπως θα ήθελε κι' αν ο ίδιος συμπεριφερόταν στους άλλους όπως θα ήθελε εκείνοι.

Δρ Φαίδων Παπαδόπουλος

<https://www.imtamasou.org.cy>

"Ο Χριστός προσευχήθηκε για εκείνους που τον σταύρωσαν: 'Πατέρα, μην τους καταλογίσεις αυτήν την αμαρτία· δεν γνωρίζουν τι κάνουν.' Ο Αρχιδιάκονος Στέφανος προσευχήθηκε για εκείνους που τον λιθοβόλησαν, ώστε ο Κύριος να μην καταλογίσει αυτήν την αμαρτία εναντίον τους. Και έτσι εμείς, αν θέλουμε να διατηρήσουμε τη χάρη, πρέπει να προσευχόμαστε για τους εχθρούς μας. Αν δεν βρεις έλεος για έναν αμαρτωλό που θα υποφέρει στις φλόγες, τότε δεν φέρεις τη χάρη του Αγίου Πνεύματος, αλλά μάλλον ένα κακό πνεύμα· και ενώ ζεις ακόμα, πρέπει να ελευθερωθείς από τα νύχια του μέσω της μετάνοιας."

- Άγιος Σιλουανός ο Αθωνίτης